

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 892

van **HERMAN DE CROO**

datum: 19 maart 2018

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Op medische gronden geblokstaarte paarden - Deelnameverbod aan tentoonstellingen en wedstrijden

Op woensdag 14 maart werd in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet houdende de wijziging van artikel 3 en artikel 19 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren gestemd. Hiermee wordt het voor geblokstaarte paarden onmogelijk gemaakt om nog langer deel te nemen aan tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden. Met de maatregel wil de minister het vermoedelijke misbruik tegengaan dat vandaag wordt gemaakt van de uitzonderingssituatie die blokstaarten om medische redenen toestaat.

1. In zijn argumentatie stelde de minister bijvoorbeeld dat "tot 100% van de deelnemende dieren aan tentoonstellingen, wedstrijden of keuringen een verboden ingreep hebben ondergaan onder dekking van een medisch attest".
 - a) Op basis van welke steekproeven werd die vaststelling gemaakt?
 - b) Hoe weet men welke van de deelnemende dieren die ingreep niet écht om medische redenen ondergingen?
2. Werd er sinds de regionalisering van dierenwelzijn reeds onderzoek gedaan naar de omvang van het aantal mogelijke misbruiken van medische attesten met het oog op het omzeilen van het verbod op blokstaarten van paarden? Zo ja, wanneer en door wie werd dat onderzoek verricht en wat waren de resultaten?
3.
 - a) Kan de minister aangeven op welke feiten de bewering gebaseerd is dat "sommige keurmeesters" het meer traditionele uiterlijk zouden bevoordelen en daardoor concurrentievervalsing zouden veroorzaken?
 - b) Welke mogelijkheden hebben eigenaars van niet-geblokstaarte paarden om bezwaar aan te tekenen tegen dergelijke beslissingen die puur op basis van smaak zouden worden genomen?
4. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van Gwenny De Vroe (nr. 102 van 16 oktober 2017) is gebleken dat volgens een studie uit 2008 van de KU Leuven de inteeltcoëfficiënt op basis van afstammingsinformatie bij Belgische Trekpaarden 3,1% bedroeg. Bij recent onderzoek met behulp van DNA-merkers heeft de KU Leuven aangetoond dat de gemiddelde inteeltgraad volgens deze methode ongeveer 13% bedraagt. Bovendien bleek uit het antwoord op diezelfde schriftelijke vraag dat

er een sterke daling was van het aantal veulens in de periode 2004-2013 van 723 naar 423 per jaar. Sinds 2014 is er een lichte toename (tot 492 in 2016) door de invoering van de veulenpremie.

Welke concrete impact zal de nieuwe maatregel naar verwachting hebben op de ontwikkeling van de populatie Belgische trekpaarden? Noch in Brussel en Wallonië, noch in Nederland of Frankrijk is er sprake van een verbod op deelname aan tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden voor medisch geblokstaarte paarden. Welke impact kan dit hebben op de organisatie van tentoonstellingen, keuringen en wedstrijden in het Vlaamse Gewest?

5. Het is opmerkelijk dat door de maatregel ook paarden die werkelijk om medische redenen geblokstaart worden de facto gesanctioneerd worden door dit decreet, namelijk door een verbod op deelname aan tentoonstellingen, keuringen en wedstrijden.
 - a) Hoe kan dit juridisch worden gerechtvaardigd?
 - b) Hoe verhoudt zich dit tot het vermoeden van onschuld tot het tegendeel bewezen is?
6. Hoe zit het met de gelijke behandeling van paarden die werkelijk om medische redenen geblokstaart worden na 31 december 2017? Ook zij worden uitgesloten van deelname aan tentoonstellingen, keuringen en wedstrijden, terwijl hier geen sprake van misbruik van de medische uitzondering is.
7. Er wordt door experts verwezen naar artikel 3 van de richtlijn 90/428 inzake de voorwaarden voor deelname aan wedstrijden voor paarden. Dat zou ongelijke behandeling verbieden.

Is dit afgetoetst bij de Europese instanties?

ANTWOORD

op vraag nr. 892 van 19 maart 2018

van **HERMAN DE CROO**

1. a) Het volstaat om af en toe eens naar tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden met trekpaarden te gaan of foto's van deze evenementen te bekijken om dit vast te stellen dat (vrijwel) alle deelnemende dieren geblokstaart zijn.

b) Indien het mogelijk zou zijn om na uitvoering van de ingreep te bepalen welke paarden onterecht geblokstaart werden, waren bijkomende maatregelen uiteraard niet nodig geweest.
2. Daar (vrijwel) alle trekpaarden die deelnemen aan tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden geblokstaart zijn, dierenartsen bevestigen dat staartamputatie slechts in zeer uitzonderlijke gevallen diergeneeskundig noodzakelijk is en er, voor wat betreft het aantal uitgevoerde amputaties, een enorme discrepantie bestaat tussen Belgische trekpaarden en paarden van andere, vergelijkbare rassen, was geen bijkomend onderzoek nodig om te weten dat het percentage mogelijke misbruiken van medische attesten zeer hoog ligt.
3. a) Zowel eigenaars van niet-geblokstaarte paarden als van ongecoupeerde honden hebben dit probleem meermaals gemeld. Dieren die de bewuste ingrepen niet hebben ondergaan, zijn ook zelden of nooit vooraan in de uitslagen te vinden.

b) Het wedstrijdreglement wordt vastgesteld door de organisator of de overkoepelende vereniging. Ook eventuele beroepsprocedures worden door hen bepaald.
4. Ik zie niet in waarom een staart een verschil zou maken in het plezier van het fokken van trekpaarden en het deelnemen aan wedstrijden, keuringen en tentoonstellingen met deze dieren. Deze maatregel hoeft dan ook helemaal geen impact te hebben op het aantal veulens dat jaarlijks geboren wordt. Intussen gaan er ook onder meer in Wallonië en Nederland stemmen op om het Vlaamse voorbeeld te volgen. Als het verbod op deelname aan tentoonstellingen e.d. in Vlaanderen ertoe kan leiden dat ook buiten Vlaanderen minder trekpaarden geblokstaart worden, dan kan ik dit enkel toejuichen.
5. a) De Raad van State heeft een heel gedetailleerd advies afgeleverd bij het voorontwerp van decreet. In dit advies komt de Raad tot het besluit dat de maatregel een legitiem doel nastreeft en dat de ontworpen maatregel niet in een onevenredige verhouding staat tot het nagestreefde doel. De Raad heeft ook bevestigd dat, ook indien de maatregelen eventueel zouden kunnen worden beschouwd als maatregelen van gelijke werking bedoeld in artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), waarvoor een rechtvaardiging voorhanden moet zijn overeenkomstig artikel 36 van het VWEU, en/of als maatregelen die raken aan het vrij verkeer van diensten, zoals vervat in artikel 56 van het VWEU, en eventueel aan het recht van vestiging, zoals vervat in artikel 49 van het VWEU, ze kunnen worden verantwoord, zowel wat de doelstelling als de proportionaliteit betreft. De Raad kwam tot hetzelfde besluit in zoverre de maatregelen zouden kunnen worden beschouwd als een beperking van het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitalen en van de

vrijheid van handel en nijverheid, zoals vervat in artikel 6, §1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 „tot hervorming der instellingen“.

- b) Het vermoeden van onschuld is een essentieel aspect van het algemeen beginsel van het recht van verdediging. Artikel 6.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden omschrijft het beginsel als volgt: "Eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld volgens de wet bewezen wordt." Een decreet dat een algemeen verbod invoert op deelname aan tentoonstellingen, keuringen en wedstrijden met dieren die een verboden ingreep hebben ondergaan, heeft dan ook niets te maken met het vermoeden van onschuld tot het tegendeel is bewezen.
6. Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag 5 a). Ik vestig er ook uw aandacht op dat de datum van 31 december 2017 niet voorkomt in het ontwerp van decreet zoals ingediend bij en goedgekeurd door het Vlaams Parlement.
7. Artikel 3 van de Europese richtlijn 90/428 bepaalt dat wedstrijdbepalingen geen ongelijke behandeling mogen inhouden tussen paardachtigen die geregistreerd zijn in of afkomstig zijn uit de lidstaat waar de wedstrijd georganiseerd wordt en paardachtigen die geregistreerd zijn in of afkomstig zijn uit een andere lidstaat. Daar het decreet geen enkel onderscheid maakt tussen paarden op basis van hun lidstaat van herkomst of van registratie, kan er geen twijfel over bestaan dat deze bepalingen niet in strijd zijn met de richtlijn.